

3 november

“En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn”

Openbaring 21:3

Na het zien komt er nu ook geluid. Er worden woorden gesproken, hoe zal het zijn wanneer we die mogen horen. Het is een luide stem van de troon. Wat een schitterend en blij geluid moet dit zijn, na alle woorden van oordelen die Johannes gehoord had. Wellicht dat dit een belangrijke engel is. Hij spreekt in de derde persoon, “Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zelf zal bij hen wonen”.

Opmerkelijk is dat hier van tent wordt gesproken. Herinnert dat niet aan de ‘tent der samenkomst?’ (Exodus 27:21 e.a.). De Here God wilde zo dicht mogelijk bij Zijn volk zijn. Helaas was dat door de zonde en de onreinheid van ons mensen niet mogelijk. De zonde was de barrière, de scheiding tussen God en ons mensen. Gods verlangen was en bleef te tabernakelen bij de mensen. God wil zogezegd Zijn tent tussen de onze opzetten, Hij wil niet een God op afstand zijn, ver weg, maar dichtbij. De Here God was in de wolkkolom dichtbij gekomen. Later in de menselijke gestalte van onze Here Jezus, nog weer later werd Zijn Geest uitgestort. Nu is de Here God zonder reserve midden onder de mensen. Onder ons heeft Hij Zijn tent opgeslagen. Hij zal bij ons wonen.

Hoe sterk is ons verlangen dat God dicht bij ons wonen zal? We kunnen natuurlijk in hoop en verwachting vooruit zien naar de dingen die Johannes hier beschrijft, dat is toekomstmuziek. Toch is het van groot belang te beseffen dat God ons door Zijn Geest alle dagen wil leiden. Dat kan wanneer we Zijn aangezicht zoeken, Zijn woord onderzoeken en Zijn dingen doen. We laten ons zo makkelijk meeslepen met de gebeurtenissen van nu waardoor we soms wat verwijderd dreigen te raken van de Here God. Hoe is onze persoonlijke relatie nu. Woont God nu bij ons, in ons hart?